

[Svend Erik Hovmand]

indlæg, at man skulle tilrettelægge ensartede arbejdsformer eller arbejdsrutiner, arbejdsregler, for alle offentlige myndigheder, men tværtimod, at den enkelte myndighed – en kommune, et ministerium, eller hvad det kan være – for sig selv tilrettelægger en arbejdsform, en arbejdsregel, en sagsbehandlingstermin, som man meddeler udadtil. Altså ikke sådan, at alle kommuner har nøjagtig samme sagsbehandlingstid for en byggesag, men at den enkelte kommune fastlægger det selv, at det enkelte ministerium fastlægger det selv for almindelige sager.

Blot dette, for at diskussionen ikke skulle køre på et urigtigt grundlag.

Winnie Møller (S):

Jeg skal ikke gå ind i nogen lang debat om det foreliggende forslag, da justitsministeren allerede har redegjort for en lang række af de problemer, som dette forslag vil rejse, såfremt det gennemføres. Nu forstår jeg, at der eventuelt kan være tale om nogle misforståelser, men det kan jo komme frem videre i debatten.

Jeg vil imidlertid godt gøre den bemærkning, at hvis vi alle i folketinget var mere opmærksomme på de problemer, som dette forslag rejser, i den fremtidige lovgivning, kunne vi måske på en lang række områder efterhånden forebygge problemerne, både i den generelle lovgivning og i en række af de speciallove, som gennemføres hvert eneste år.

Udgangspunktet for al forvaltning bør efter min mening være, at de afgørelser, der træffes, er så korrekte som muligt. En sådan holdning vil i visse tilfælde kunne kollidere med ønsket om fast afgrænsede tidsfrister for svar m.v. afgivet af offentlige myndigheder. Derfor er problemstillingen efter min mening ikke helt så enkel, som forslagsstillerne gør den til, heller ikke efter korrektionen fra hr. Svend Erik Hovmand.

Men vi vil da gerne fra socialdemokratiets side under et kommende udvalgsarbejde se nærmere på forslagens intentioner endnu en gang, da vi snart vil få præsenteret et forslag til en forvaltningslov her i folketinget.

Karen Højte Jensen (KF):

Vi vil fra konservativ side meget gerne være med til at se på det foreliggende forslag. Der er ingen tvivl om, at borgerne føler

et behov for at få fastsat behandlingsfrister inden for visse områder af den offentlige sagsbehandling, men det må erkendes, at det ikke er særlig let at fastsætte svarfrister, ligesom en afgrænsning af sagsområderne også kan være vanskelig. Jeg tror imidlertid, det er væsentligt, at vi får en afbureaukratisering.

Mange sager i kommuner og amtskommuner behandles både forvaltningsmæssigt og politisk, og dette kræver tid. Det må naturligvis også siges, at jo mere nærdemokratisk vi vil lave vores beslutningsproces, jo længere tid vil den tage. Sagernes gang gennem diverse udvalg må tage tid, men der må kunne ske en forenkling af administrationen. I og med, at der desuden gennem demokratisering er givet den enkelte borger mulighed for at indanke store og små afgørelser i forskellige faser til forskellige instanser, sker der en belastning af det offentlige apparat. Vi tror, det er muligt gennem rationalisering på den ene side at give borgerne en fair behandling inden for rimelige tidsgrænser og på den anden side at få en kort, saglig og forsvarlig sagsbehandling, for vi ønsker naturligvis ikke at udvide antallet af offentligt ansatte. Det tror jeg næppe heller forslagsstillerne er indstillet på.

Det var nok også relevant i denne forbindelse at se på, om de korte svarfrister, som det offentlige ofte kræver overholdt, er rimelige. Der er ingen tvivl om, at mange borgere ikke er begejstrede for det offentlige, og det skyldes nogle af de oplevelser, de har været udsat for, så det er ganske relevant at se på dette forslag. Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet og få uddybet og belyst de problemer, som er knyttet til forslaget.

Thorndahl (FP):

Forslaget er jo en genfremsættelse, og vi vil, således som vi også anførte det under forslagens første behandling den 31. marts 1978, kunne støtte forslaget ved dets endelige behandling.

Man kan selvfølgelig undre sig over, at det i det hele taget efter forslagsstillerens mening er nødvendigt at fremsætte et sådant forslag, for myndighederne har jo en almindelig forpligtelse til at sørge for, at sagerne behandles løbende, således at afgørelserne træffes inden for rimelig tid. Det er en forpligtelse, som er blevet præciseret adskillige gange, en forplig-